

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۳۰ اکتوبر ۲۰۲۲

یونس نگاه

با طالبان درون خود برزمید

دو نوع طالب داریم. یکی تفنگداران و سیاست‌بازانی که با بیرق دین و سنت، مشغول جنگ بر سر قدرت و دارائی اند. آنان اقلیت کوچکی اند که از طالبان نوع دوم تغذیه می‌کنند. گروه دوم طالب در سراسر کشور و در سطوح گوناگون حضور دارند. این نوع طالب سازمان‌دهی ندارد، با استخبارات و تفنگ سروکارش نیست و به آسانی شکست‌دانی نیز نمی‌باشند. اینان خود ما و نیمه‌های عقب‌افتاده و جاهل مابیند که هنوز نتوانسته از پوسته تاریک زندگی قرون وسطائی بیرون شوند، فرصت بیداری نیافته و به خصوص شهامت رویارویی با کمبودهای خود را ندارند. اگر طالبان روزی قدرت را از دست بدهند، طالبانیزم در ما برای سال‌ها زنده خواهد ماند. چرا که تا رسیدن به وضعیتی که بتوانیم شرایط زمان و نیازهای اجتماعی خود را درک کنیم فاصله زیاد داریم. فقر و جهالت هنوز بسیار است.

در ویدیویی که در کمنت شریک می‌سازم گوشه‌ای از افغانستان را می‌بینید که با طالب درون خود جنگیده، و مدت‌هاست از نظر مادی و ذهنی از شرایط طالبانی فاصله گرفته است. اکنون، با آن‌که نظام طالبانی در کشور حاکم است، اما این بخش از جامعه افغانستان به طالبان تسلیم نشده اند. در خانه، قریه، محله و روابط اجتماعی خود طالبان را راه نمی‌دهند. در نوعی از خودمختاری فرهنگی زندگی می‌کنند. زنان را قدر ویژه می‌دهند و برای نشان دادن شینگ غیرطالبانی خود، می‌کوشند هر جا زنی را پیش‌گام کنند، موسیقی بنوازند، سرود بخوانند، آبادی کنند، لبخند بزنند و کار و آبادی را ترویج نمایند. در واقع آنان تمام قد در برابر طالبان درون خود ایستاده‌اند و نمی‌گذارند جامعه به عقب برگردد. طالبان حاکم‌اند، ولسوال و مدیرند، محاکم را در دست دارند، مالیه می‌گیرند، جریمه می‌کنند ولی توانائی نظارت بر لحظه لحظه زندگی مردم را ندارند. مردم نیز هر جا طالب غایب بود، غیرطالبانی زندگی می‌کنند.

دیروز با کسی در یکی از این قریه‌ها صحبت کردم. گفتم مکتب دخترانه را بسته‌اید؟ گفت خیر. مردم معاش معلمان را می‌دهند و دختران در تمام صنف‌ها درس می‌خوانند. گفتم طالبان کار ندارند؟ گفت طالبان با مردم ما چنان بیگانه اند که

هر وقت به هر دلیلی این‌جا سر می‌زنند از تفاوت ما و خودشان شوکه می‌شوند و ابزار چندانی برای کنترل مردم ندارند.

فرض کنید، روزی بیشتر مناطق کشور از فرهنگ طالبانی آن‌قدر فاصله بگیرند که دیگر قومندان و ولسوال طالب با ساکنان محل احساس بیگانگی کنند و توانائی تماس با مردم را نداشته باشند، آن‌وقت آیا چند ده هزار نفر نظامی و ملای استخباراتی قادر خواهند بود، کشور را فلج کنند؟ آیا آنان قادر خواهند بود مانع درس، کار و سرود مردم شوند؟ آیا آن وقت آنان توانائی امارت را خواهند داشت؟

آستین بر زنید و در خانواده‌تان از نظام طالبانی فاصله بگیرید، در قریه خودمختاری فرهنگی ایجاد کنید، در ولسوالی خود مسؤلان طالب را منزوی نمائید.

لینک ویدیو

[خبر خوش پل اتحاد ایزدري افتتاح و مورد بهره برداری قرار گرفت YouTube -](#)